

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1CoP/91/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8210202361
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Angelovič
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8210202361.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a sudcov JUDr. Márie Kupkovej a JUDr. Mariany Muránskej vo veci navrhovateľky F. K., rod. B., nar. XX.X.XXXX, bytom Z., X. Y., Ul. X. č. XX, zastúpenej JUDr. Janou Švantnerovou, advokátkou v Bardejove, Ul. Hviezdoslavova č. 9, proti odporcovi B. K., nar. X.X.XXXX, bytom Z., X. Y., Ul. X. č. XX, prechodne bytom H. X. G., XXX XX K., J., o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom N. K., nar. XX.X.XXXX a B. K., nar. XX.X.XXXX, zastúpeným kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bardejov, na čas po rozvode, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č.k. 5 C 83/2010 - 146 zo 16.12.2011 v spojení s dopĺňacím rozsudkom č.k. 5C 83/2010 - 166 zo 16.8.2012 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok okrem výroku o rozvode manželstva.

Nepriznáva účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa rozviedol manželstvo účastníkov F. K. a B. K.. Maloleté deti N. K. a B. K. zveril do osobnej starostlivosti matky, ktorá ich bude zastupovať a spravovať ich majetok. Zaviazal otca - odporcu prispievať na výživu maloletého N. sumou 100 Eur mesačne a mal. B. sumou 80 Eur mesačne k rukám matky do 15 -teho dňa v mesiaci vopred. Vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Dopĺňacím rozsudkom určil, že o trovách konania štátu bude rozhodnuté do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Vychádzal zo zistenia, že manželstvo účastníkov je vážne narušené a trvalo rozvrátené, pričom účastníci spolu nežijú. Preto sú splnené podmienky podľa § 24 Zákona o rodine pre rozvod manželstva.

Rodičia sa zhodli na tom, že deti zostanú v osobnej starostlivosti matky, ktorá aj v súčasnej dobe sa o deti osobne stará. Na súde prvého stupňa prebieha aj konanie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na dobu do rozvodu manželstva pod sp. zn. 1 P 9/2010.

Prihliadajúc na schopnosti a možnosti otca, ktorého príjem je 1.800 Eur priemerne mesačne, zohľadňujúc skutočnosť, že náklady, ktoré sú spojené s bývaním, nie je povinný uhrádzať sám, pretože žije s priateľkou a jej dcérou, voči ktorým on nemá vyživovaciu povinnosť a ktoré sa tiež majú podieľať na nákladoch na bývanie, aj na nákladoch spoločnej domácnosti a na nákladoch spojených s používaním motorového vozidla, tieto príjmové pomery umožňujú odporcovi, aby prispievať na výživu maloletých detí

na čas po rozvođe, a to pre mal. N. sumou 100 Eur a pre mal. B. 80 Eur mesačne. Preukázateľný príjem otca dosahuje 1.800 Eur, aj keď 1/3 -tina nákladov tvoria náklady na bývanie, čo zodpovedá priemerným nákladom na bývanie vo J., vychádzajúc z údajov zverejnených na internete, je však potrebné uviesť, že v tomto byte okrem otca detí býva jeho priateľka, voči ktorej otec nemá vyživovaciú povinnosť a býva tam aj dcéra, voči ktorej otec tiež nemá vyživovaciú povinnosť. Pokiaľ ide o dlhy, ktoré otec uvádzal vo svojej výpovedi pred dožiadaným súdom, k tomu je potrebné uviesť, že vyživovacia povinnosť k maloletým deťom má prednosť pred výdavkami, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť a otec netvrdil, že by išlo o také dlhy, ktorých vyrovnanie by malo mať prednosť pred plnením vyživovacej povinnosti k maloletým deťom. Aj keď z porovnania minimálnej mzdy vo J. s minimálnou mzdou na území Slovenskej republiky vychádza, že vo J. je to 1.365 Eur mesačne a na Slovensku 317 Eur mesačne, bolo by možné usúdiť, že výška životných nákladov vo J. je vyššia ako na Slovensku, napriek tomu je súd toho názoru, že výživné vo výške, ktorú súd určil, je výživným, ktoré zodpovedá schopnostiam a možnostiam otca maloletých detí.

Výrok o trovách konania odôvodnil ustanovením § 144 veta prvá O.s.p.

Proti rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie odporca.

Poukázal na to, že výška životného minima na Slovensku je 317 Eur od 1.1.2011, pričom matka žiada prispievať na výživu sumou vyššou ako je životné minimum na Slovensku. Na výžive maloletých detí sa má podieľať aj matka detí. Odporca žije vo J., pričom ide o dve odlišné krajiny, kde náklady na život sú rozdielne. Pokiaľ súd prihliada na príjem partnerky odporcu, tak ide o príjem 200 Eur a príjem na nevlastné dieťa nie je žiadny. Odporca nevlastní žiaden majetok, ani auto a súd preto nemohol dôjsť k záveru, že je vlastníkom motorového vozidla. Na základe toho navrhol, aby odvolací súd rozsudok zmenil a priznal výživné vo výške 40 Eur na mal. N. a 35 Eur na mal. B..

Navrhovateľka vo vyjadrení k odvolaniu odporcu poukázala na to, že ani s predchádzajúcou úpravou výživného, ktorá bola stanovená na sumu 80 Eur pre mal. N. a 60 Eur pre mal. B., nebol otec spokojný. Výživné však zodpovedá možnostiam a príjmom odporcu. Na základe toho navrhla, aby odvolací súd rozsudok ako vecne správny potvrdil.

Opatrovník maloletých sa k odvolaniu odporcu nevyjadril.

Odvolací súd prejednal vec podľa § 212 ods. 1,2 O.s.p. a to bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a zistil, že odvolanie odporcu nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe ktorého správne zistil skutkový stav a vo veci aj správne rozhodol. Skutkové zistenia súdu prvého stupňa zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozhodnutia má podklad v zistení skutkového stavu.

Podľa § 62 ods. 1,2 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti a možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciú povinnosť v minimálnom rozsahu 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, neplnoleté dieťa, alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 4,5 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

So zreteľom na obsah odvolania odporcu v odvolacom konaní nebol preskúmaný výrok napadnutého rozsudku o rozvedení manželstva, ktorý odvolaním odporcu napadnutý nebol a ako taký nadobudol právoplatnosť (§ 206 ods. 2 veta prvá O.s.p.).

Súd prvého stupňa správne analyzoval zamestnania otca v predchádzajúcom období, pričom jeho terajším zamestnávateľom je firma L. G., s.r.o., kde dosahuje priemerný čistý mesačný príjem 1.800 Eur. Je pravdou, že z tohto príjmu má odporca aj výdavky súvisiace s bývaním, platením energií, prevádzkou motorového vozidla, pričom odporca žije v spoločnej domácnosti so svojou priateľkou a jej dcérou.

Na druhej strane je však potrebné konštatovať, že potreby maloletých detí sú taktiež vysoké a cenové relácie v Slovenskej republike nie sú priaznivé. Pokiaľ ide o plnenie si vyživovacej povinnosti zo strany navrhovateľky, teda matky maloletých detí, je potrebné konštatovať, že so zreteľom na vek maloletých detí, plní si táto svoju vyživovaciu povinnosť predovšetkým osobnou starostlivosťou, a preto príjmy matky, ktoré súd taktiež zistil vo výške 66 Eur denne brutto, nie sú v tomto smere rozhodujúcim ukazovateľom pre plnenie si vyživovacej povinnosti. Deti majú aj zdravotné problémy, potrebujú ortopedické pomôcky, čo zvyšuje výdavky súvisiace s výchovou a zabezpečovaním všetkých potrieb pre deti, vrátane výživy.

So zreteľom na tieto okolnosti, aj keď je možné pripustiť, že 1/3 -tinu príjmu, ktorý otec dosahuje, miňa na bývanie, je potrebné brať do úvahy, že tak ako to správne konštatuje súd prvého stupňa, na týchto príjmoch sa musí podieľať aj jeho priateľka v primeranom rozsahu a zhodnotiac výšku príjmu odporcu, nie je nijako neúnosné, aby sumu 180 Eur nemohol otec na výživnom platiť, zvlášť pokiaľ je to odôvodnené v zmysle vyššie uvedeného objektívnymi potrebami oboch maloletých detí.

Podobne ako otec poukazuje na problémy s bývaním, je potrebné hodnotiť aj to, že výživné, ktoré platí na maloleté deti, odrážajú nielen potreby samotného zakupovania potravín alebo ošatenia a obuvi, ale výživné zahŕňa aj primerané náklady súvisiace s bývaním, zabezpečovaním energií súvisiacich s bývaním v domácnosti starého otca, kde sa navrhovateľka s nimi zdržiava, vrátane nákladov na pranie a podobne. Výživné má teda širší charakter, než samotné zabezpečovanie výživy oprávnenej osoby.

Za týchto okolností súd prvého stupňa správne rozhodol, pokiaľ určil výživné vo výške spolu 180 Eur na maloleté deti, a to v zmysle výroku rozsudku vo výške 100 Eur na mal. N. a 80 Eur na mal. B..

Nepochybil súd prvého stupňa ani vo výroku o zverení maloletých detí do výchovy navrhovateľky, ktorá sa o deti riadne stará a zabezpečuje ich potreby po každej stránke. V tomto smere je napokon zrejmé, že sa rodičia takýmto spôsobom dohodli, to znamená, že navrhovateľka prevezme deti do svojej výchovy a odporca, ktorý sa trvale zdržiava vo Francúzsku, nemá za týchto okolností možnosť sa o deti starať, preto je rozhodnutie súdu prvého stupňa aj v tomto ohľade vecne správne.

So zreteľom na to, že správny je výrok napadnutého rozsudku aj o trovách konania, odvolací súd postupom podľa § 219 ods. 1 O.s.p. rozsudok ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. a § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ak ide o konanie, ktoré bolo možné začať aj bez návrhu. Časť konania, ktorá v súčasnosti zostala predmetom rozhodovania súdov, teda rozhodnutie o výchove a výžive maloletých detí má takýto charakter, a preto odvolací súd určil, že sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva žiadnemu z účastníkov.

Poučenie:

Proti rozsudku odvolanie nie je prípustné.